Коли люди мають любовниць…
о, яка напасть!..
Коли люди ніколи нічого не люблять – це жах!..
Коли ж я люблю…
Та "я", як любовниця людська – це щастя.
О, глупа приємність…
О, дике узгір’я бажань…
Нене, природо, навіщо жахливо караєш.
Паруси рвеш у морі на шмаття…
Мене, як той парус, шматуєш, б’ючи серцем —
об скелю на радість бакланові.